

Lectura de la tesi doctoral de Mireia Galindo Solé: *Les llengües a l'hora del pati. Usos lingüístics en les converses dels infants de primària a Catalunya a la Universitat de Barcelona.* — La necessitat de disposar de dades contrastades i fiables sobre l'ús de les llengües és evident, però al mateix temps la dificultat per obtenir-les i manejar-les també. La tesi doctoral de Mireia Galindo, dirigida pels Drs. Emili Boix i F. Xavier Vila, presentada el dia 19 de gener del 2006 davant un tribunal format pel Dr. Lluís Payrató (president), per la Dra. Josefina Carrera (secretari) i pels Drs. Brauli Montoya, Miquel Àngel Pradilla i Joan Perera (vocals), i que va obtenir la qualificació d'Excel·lent *cum laude* per unanimitat, forneix un conjunt molt extens de dades sobre l'ús del català a l'escola (fora de l'aula, en contextos informals) i analitza amb molt d'encert tota una sèrie de pràctiques lingüístiques dels infants de l'últim curs de l'educació primària a Catalunya. Més específicament, s'hi analitzen les interferències, les alternances de codi i les tries lingüístiques, amb l'objectiu associat de descobrir quins factors propicien la tria del català o del castellà, i quins afavoreixen la introducció d'interferències o l'aparició d'alternances de codi.

Les dades s'han recollit en 52 grups classe de 6è de primària de 52 escoles de tot Catalunya, al final de la dècada dels 90, i la seva anàlisi s'organitza en dos nivells. En el primer, més descriptiu, es respon la pregunta següent: *què es parla i com es parla als patis de les escoles?* La resposta és que els usos del castellà (63%) superen en gairebé el doble els del català (36%), i que el percentatge d'interferències presenta importants oscil·lacions segons la llengua: mentre que en castellà tan sols constitueixen el 0,3% dels mots, en català representen el

3,5%. Per la seva banda, la funció discursiva més freqüent de l'alternança de codis és la que té per raó l'interlocutor: el 55% de les alternances detectades permet als infants adaptar-se a la llengua familiar o d'ús habitual del destinatari. En el segon nivell de la recerca s'adopta un punt de vista més explicatiu, i, parafrasejant un conegut tòpic sociolingüístic, es dona resposta a *qui, quan i amb qui es parlen determinats codis o es produeixen certs fenòmens de contacte de llengües?*

La tesi doctoral de Mireia Galindo, elaborada amb una metodologia molt rigorosa i en què l'estadística té un paper molt destacat, serà un referent ineludible no solament per a qualsevol estudi sobre la situació escolar del català, tema *per se* ja prou decisiu, sinó també pel que fa a la situació de la llengua en conjunt, en relació amb els seus usos informals i espontanis, i pel que fa a l'anàlisi dels fenòmens de contacte de llengües. [L. P.]